

ning, underkastes en første og anden Behandling.

Herved bortfaldt Forslaget om, at Sagen skulde underkastes en første og anden Behandling og umiddelbart overgaae til første Behandling.

Formanden: Jeg afventer nu Forslag med Hensyn til Medlemsantallet.

Lehmann: Jeg vil tillade mig at foreslaae et Antal af 9 Medlemmer.

B. Christensen: Jeg vil tillade mig at foreslaae, at hele Thinget konstituerer sig som Udvalg.

Formanden: Hvad det sidste Forslag angaaer, maa jeg ansee det for eenstydigt med, at Sagen overgaaer umiddelbart til første Behandling.

B. Christensen: Jeg tillader mig dog, med al Agtelse for den ærede Formands Mening, at bemærke, at det ikke forekommer mig at være saa; thi, hvis Thinget konstituerede sig som Udvalg, vilde f. Ex. Dørene strax blive lukkede, og den ærede Formand vilde under de da stedfindende Forhandlinger heller ikke længere være Formand, hvorimod man vilde have at vælge en ny Komiteeformand; der er dog altsaa nogen Forskjel. Jeg antager ikke, at der i Forretningsregulativet er Noget, som forbyder en saadan Fremgangsmaade, uagtet det naturligtvis er mig vel bekendt, at der i dette Thing aldrig før har været Spørgsmaal om noget Sligt.

Formanden: Forretningsordenen foreskriver to Maader, hvorpaa en Sag kan behandles: enten kan den umiddelbart overgaae til første Behandling, eller der kan nedsettes et Udvalg for at afgive Betænkning over den. Naar nu hele Thinget træder sammen, saa er der i mine Tanker ikke noget Udvalg, og der er Ingen, til hvem Betænkning skal afgives. Naar Thinget nedfatter et Udvalg, overdrager

det dette at afgive en Betænkning; men naar Thinget, saaledes som af den ærede Landstingsmand foreslaaet, konstituerer sig som Udvalg, maae Medlemmerne indbyrdes instruere hverandre om, hvorledes de mene, at en Sag skal tages, og det er jo netop det Samme, som bliver Tilfældet, naar en Sag overgaaer umiddelbart til 1ste Behandling, idet Thingets Medlemmer da mene, at de indbyrdes kunne instruere hverandre og ikke behøve nogen Betænkning af et Udvalg. Hvad den ærede Landstingsmand anførte om, at man, naar en saadan Behandlingsmaade skulde finde Sted, lukkede Dørene, saa at der ikke fandt nogen Offentlighed Sted, falder jo fuldkommen sammen med, at Thingets Medlemmer, før en Sag overgaaer til en Behandling i Thinget, blive enige om at samles for indbyrdes at conferere med hverandre; thi derved opnaaes samme Resultat som ved en saadan Sammentræden, eller, som den ærede Landstingsmand kalder det, en Konstitueren af Thinget som Udvalg. Dertil kommer, hvad jeg før antydede, at det dog ogsaa ligger i Begrebet „Udvalg“, at Niemedet med Nedsættelsen af et saadant er, at enkelte af Thingets Medlemmer tage Sagen under speciel Overveielse, efter Omstændighederne conferere med Bedkommende, søge Dplysninger og, efterat have gjort det, gjøre Thinget bekendt med Sagen. Men hvem er der efter den ærede Landstingsmands Forslag tilbage, som et saadant Udvalg skulde søge Dplysninger for eller give Betænkning til? Ingen Anden end Formanden.

B. Christensen: Da den høitærede Formand har saa særdeles mange Betænkneligheder mod mit Forslag, skal jeg, skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg ikke formaaer at tillegne mig den Betragtningmaade, som Formanden har gjort gjældende, meget gjerne frasælde mit Forslag.

Formanden: Der foreligger altsaa kun det Forslag, at Udvalget skal bestaae af 9 Medlemmer, og hvis intet andet Forslag fremkommer, skal jeg antage det for Thingets Mening, at Udvalget skal bestaae af et saadant